

1752.

1. Brueckmann, Dr. Georgius: De fiduciis communis et jusque
legitime probatione
2. Schorckus, Hieronymus Fridericus: Utrum conditio,
qua certa religio in subjecto requiriatur pro turpi
vel honeste sint habenda?
- 3.^a Schorck, Hieronymus Fridericus, Facult. iuris Vtacae docens
1. b. s. / ad Lec. cursoriam et 1753. May. Wilhelm Antonii.

36 Wzede, ing. (ad) Fac. iur. docens: Programma, Thesaurus Wilhelmi
Wzede, Pro. Wilhelmi, Fac. iur. docens: Programma, Thesaurus Wilhelmi.

1753.

1. Brueckmann, Dr. Georg: De eo, quod iustamentum in
usuceptione circa titulum pro dederit, et accessionem
possessionis.
2. Porth, Frider. Wilhelmi: De exceptionibus rei iusticatae
~~Executionem impetrantibus.~~
3. Henner, Johannes Fridericus: Triga in aliorum
forenium in causis tum civitatis, tum criminalibus.

1763

4. Heme, Andreas Christoph: *De facultate iuri. prae-*
46 *ius dicendi sine iudice.*
et Lubby, Hieronymus: De probatis apud Dominicis.
5. Rumpel, Lippmannus Frider: *De usu fructuario, fructuum
Dominio.*
6. Schorch, Hieronymus Fridericus, Facult. iuridical decanus.
1. b. s. (ad Dissertationem in agr. do. Friderici Klemeni
iurist.)
7. Schorch, Hieronymus Fridericus, Facult. iuridical decanus
1. b. s. (ad Dissertationem in agr. Joannis Friderici Lats.
iurist.)
8. Schorch, Hieronymus Fridericus 1. b. s. (ad Dissertationem
in agr. Friderici Gartlein iurist)
9. Schorch, Hieronymus Fridericus 1. b. s. (ad Dissertationem
in agr. Lippmanni Friderici Rumpel iurist.)
10. Spiegel, Dr. Christopher, Facult. iuridical decanus : -

et lec. earr. et dissertationem inag. Hieronimi
Broclueri dabant invitat

1754.

1. Henry, Randolph Christoph : De legitimatione libero-
rum per subsequens matrimonium.

2. Spitz, Dr. Christoph; Facult. iuris decanus l. b. o.
(ad diss. inag. Iacobi Samuels Vogelii invitatus).

3. Streckers, Cons. Wohl : De eo, quod ex eo iuri iurantionis
justum est.

4. Stroeder, Cons. W. Thelwe : Facult. iuridical Decanus?
— et dissertationem inag., s. domini Ioanne Franci
Kettenberch . . . habendum . . . invitatus.

1755.

1. Spitz, Dr. Christophorus : l. Decanus Facultatis iuridicae
— . sectori generali s. p. v. (ad dissertationem inag.
Iacobi Alexanti Bernardi Stroederi invitatus).

2 i 3. Strocker, Irenaeus Alexander Bernardus: De juri his
clericorum singulibus. 2 Præg.

1756 Bernsd., 20. Sept., l. b. o. de: De metaria fidei in iure
laicorum obveniente

¶ Henne, Petrus Christophe: De expositione infantum
explicata iure naturalis Romani atque Germanicæ.

¶ Henne, Petrus Christophe: De tabula s. R. I. principiar.

2. Henne, Petrus Christophe: De eo, quod iustum est
circa appropinquationem territoriorum Germaniae, coniugio
restitutionem.

3. Rheventineller ab Aichelburg, Iacobus Antonius, Co-
mes de: De eligendo Romanorum rego.

4. Schorck, Hieronymus Præteritus, Facult. iur. Dacæ
Decanus 1. b. s. (ad Dissertacionem in ang. Georgii

Emmanuelis Hugelii invitatus)

¶ Schorck, Hieronymus Præteritus, Facult. iur. Decanus

5. Schorck, Hieronymus Præteritus, Facult. iur. Dacæ Decanus

1. b. s. (ad Dissertationem in ang. Iohannes Zacharias
Schoeleri invitatus).

1757.

1. Brückenspeck, Jakobus Engelbertus: Dissertationis iuris
jurisdictio et iur. Et. ltr. II fundorum.
2. Schorsch, Hieronymus Tidemius, Facult. iuris dicte Ex-Sc.
cans 1. 6. 2. (ad Disputationem iuris ang. Facili Engelberti
Brückenspeckii invitata).

1758.

1. Henne, Rud. Christoph: De cessione bonorum libetis
& parentibus et suorum facta.
2. Schorsch, Christian Fried. Samuel: De fendi
censum.
3. Strecken, Conrad Wachter, Fac. iur. de scenario:
Programma, Disputationis iuris ang. Phil. Liass Fiduciae
Immanuelis Schorckii praesertim.

W75.
ALMAE ET PERANTIQVAE VNIVERSITATIS
ERFORDIENSIS

1752/3^a 3

RECTOR

AC

FACVLTATIS IVRIDICAE DECANVS

HIERONYMVS
FRIDERICVS
SCHORCH,
JCTVS,

S. PALAT. CAESAR. COMES,
MEMORATAE FACVLTATIS ASSESSOR ET IV-
RIS PVBL. PROFESS. ORDINAR.

NEC NON
CIVITATIS CONSVL SENIOR,

L. B. S.

ERFORDIAE,
TYPIS IOHANNIS CHRISTOPH. HERINGII,
ACAD. TYPOGR.

ALMA ET HERMINIO ANNE VINCERET
HERCIBELINUS

THE GOLDEN

Я О Т С Я

In statu ciuili omnem vim priuatam regulariter illicitam esse, ex instituto ciuitatum et iudiciorum facile intelligitur. Finis quippe cunctarum ciuitatum et Rerum publicarum securitas est, quae obtineri nequit, si ciuibus per vim agere, litesque, quae inter eos nascentur, non iure, sed armis disceptare, adeoque perpetuis motibus publicam turbare tranquilitatem permittitur. Apposite CICERO L. 3. de legib. Nihil est, inquit, exitiosus ciuitatibus, nihil tam contrarium iuri et legibus, nihil minus ciuale et humanum, quam composita et constituta Republica quidquam agi per vim. Merito igitur in legibus Romanis non solum vindicta priuata, iurisque sui violenta et propria auctoritate facta persecutio prohibetur. L. 176. D. de reg. iur. l. Vn. C. ne quis in sua causs. verum etiam variis poenis, amissione in primis iuris crediti, vel dominii, coercetur. l. 13. D. quod met. causs. l. 7. C. unde vi. Conf. BOEHMER. Diff. de poena ius sibi dicentis sine iudice. vbi et c. 2. usum allegatarum legum hodiernum folide adtruxit. Quemadmodum autem, obseruante GROTIUS de I. B. et P. L. l. c. 3. §. 2. n. 1. lex vetans sine iudicio suum consequi restringi debet ad casum, vbi copia est iudicii, hoc autem vel momentanea vel continue cessat: ita si iudex plane non sit, vel saltem eo momento, quo nobis iniuria infertur, adiri, ac sine certo periculo aut damno expectari nequeat, ius suum etiam extra iudicium

cium persequi ac tueri licet. v. tit. C. quando liceat uni-
euique sine indice se vindic. et ibi Dd. add. FINCKLERI
Diff. de persecut. iuris sui extra iudic. propria auctoritate
facta. vbi hoc multis exemplis illustrat. Quo inter
alia etiam pertinet, quod possessori ad defendendam
possessionem suam vim illatam vi propulsare expresse
permittitur, modo sequentia concurrant, vt 1) posses-
sor recte, hoc est sine vitio, possideat. I. t. C. unde vi.
vbi tamen inter Interpretes non conuenit, utrum suffi-
ciat, si ab eo, contra quem hac defensione vti vult,
nec vi, nec clam, nec precario possideat, an vero ne-
cesser sit, vt nec ab ullo alio possessionem vitiose na-
tus fuerit? Posterius placet GIPHANIO in d. I. 1. p. 279.
eo quod hoc remedium extraordinarium ac priuatum,
ac proin difficilius, nec nisi iusto possessori conceden-
dum sit. Sed cum aduersus extraneos etiam vitiosa-
possessio prodeesse soleat, l. f. D. de *aquir. vel amitt.*
poss. et qualiscunque possessor hoc ipso quod possessor
est, plus iuris habeat, quam ille, qui non possidet, l. 2.
D. *vti possidet.* praeter ea in interdicto vti possidetis pos-
sessor vincat; licet ab alio, quam aduersario rem vitio-
se consecutus sit. l. 1. s. f. D. eod. s. 4. I. de *Inter-
dict.* et denique non excusatius peccet, qui iniusto,
quam qui iusto possessori vim ac manus infert: sen-
tentia priori loco relata probabilior videtur. STRVY.
de Vindic. priv. c. 6. apb. 3. 2) vt vis, quae possesso-
ri fit, iniusta, et legibus improbata sit, veluti si quis
non sinat possidentem eo, quod possidet, vti arbitrio
suo, siue in ferendo, siue fodiendo, siue arando, siue
quid aedificando, siue quid omnino faciendo, per quod
liberam possessionem aduersarii non relinquit. l. II. D.
de vi et vi armat. Econtrario illa vis, quae ad sui de-
fensionem

fensionem suscipitur, pro iusta ac licita habenda est.
GAILL. de Pac. Publ. L. 1. c. 8. n. 18. et c. 16. n. 7. sqq.
3) ut possesso iusto defendatur modo, nimurum a) in
continenti, siue confessim, non ex interuallo. l. 3. §. 9.
D. de vi et vi armat. et in ipso congresu. l. 17. D. eod.
Vis enim, quae ex interuallo infertur, non ad defensio-
nem, sed vltionem ac vindictam spectare censetur.
CVIAC. L. 5. Obs. 18. quando autem in continenti facta vi-
deatur defensio, diversimode a Dd. explicatur, dum
alii ad biduum vel triduum eam restringunt, alii arbit-
rio iudicis pro personarum et rerum qualitate hoc re-
linquendum esse statuunt, alii vero censent, tunc illam
in continenti fieri, si eo tempore quis inuasori resistit,
quo vis et injuriae sibi illatae notitiam habere coepit, et
auxilio amicorum ad recuperationem rei inuasae uti
potuit. GAILL. c. l. c. 16. n. 12. sqq. quod postremum ve-
ro videtur simillimum, cum partim in alleg. l. 3. §. 9.
D. de vi et vi armat. in verb. dummodo sciamus. partim in
Ordin. Camer. P. II. Tit. 10. §. 2. ubi : Zu frischer Thar,
oder wann er seine Freunde und Helfer haben mag, perspi-
cue fundatum sit. Quamobrem nulla fuit causa GIPHA-
NIO ad d. l. 1. C. unde vi. p. 281. cur pro nouo et miro,
atque a iure ciuili alieno habuerit, quod in c. olim. 12.
X. de refirat. spoliat. Episcopo et Canonicis, quorum
praedia quaedam Templarii per vim occupauerant, per-
missum fuerit, eosdem multis post diebus expellere,
siquidem decursus temporis paullo longioris non sem-
per impedit, quo minus defensio in continenti peracta
dicatur. GAILL. c. l. n. 15. sq. Ulterius b) ad inculpatae
tutelae moderationem etiam requiritur, ut defensio of-
fensioni respondeat. Sic arma armis repellere licet. l. 1.
§. 27. l. 3. §. 9. D. de vi et vi armat. Vnde tamen ge-

neraliter conccludi non potest, quod inermis intusor sine
armis necessario repellere debet, vel quod accurata armo-
rum ac telorum distinctio adhibenda sit, cum haec res,
quae in facto posita, adeo certe definita vix possit, sed
modus pro causa estimandus sit, adeoque inermis, forte
robustus, ab imbecilliore etiam armis, telis vel lapidi-
bus deturbari queat, recte docente GIPHANIO c. l. p. 281.
et 282. Quid si tamen modus defendendi iustus non
exakte obseruatus fuerit, excedens ad satisfactionem
debitam non immerito condemnatur. alleg. c. 12. X. in
f. de restit. spol. vel etiam pro ratione circumstantiarum
poena arbitraria afficitur. GAILL. c. l. n. 24. Sed de
argumento hoc nobilissimo in Lecture, quam vocant,
Cursoria ad cit. c. olim 12. X. de restitut. spoliis, ex Cathe-
dra copiosius differet

NOBILIS ET CLARISSIMVS DOMINVS

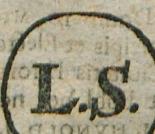
WILHELMVS ANTONIVS WREDE,

De cuius vitae curriculo sequentia nobis annotuerunt.
Natus is est Paderbornae An. M DCC XXIX. die 29.
Jan. Patre FERDINANDO WREDE, Palatii Cæf. Comi-
te, Reuerend. ac Illustrissimi Capituli Cathedralis Eccle-
siae Paderbornensis Secretario, nec non Iudicij Provin-
cialis Aulici ibidem Assessore, Matre vero CATHARINA
SOPHIA GRAES, Serenissimi Principis Electoris Colo-
niensis Consiliarii Cameralis et Quæstoris Neuhusani
Filiâ. Ab illo statim tempore dictorum Parentum
praincipua cura fuit, ut eius subcrescens aetas ad pietate
pariter ac doctrinae Christianæ scitu necessaria prae-
cepta informaretur, et per praeceptores fideles atque
industrios ad artes et scientias optimas eruditetur.
Quorum sub cura domestica cum in pietate et mori-
bus

bus fundamenta iecisset, ad inferiores grammatices scholas Gymnasii Theodoriani Paderbornensis cum misserunt, ubi per integrum quinqueannum operam dedit litteris humanioribus: relictis deinceps scholasticis subselliis Philosophiam, Logicam scilicet, Physicam et Metaphysicam per biennium sub Reuerendo et Doctissimo Professore Patre ASSVERO PETERS audiuit. Hisce principiis Philosophicis imbutus anno M DCC XLVIII. ad studium Iuris se contulit, cuius principia partim ex priuata institutione Doctissimi et Consultissimi Professoris RIETHERS, partim ex ore Dni Patris haustis. Facto deinceps Anno M DCC XLIX. itinere per Hollandiam et Regis Borussiae nec non Regis Poloniae et Electoris Saxonie Provincias, anno M DCC L. die 2. Maii ad per antiquam hanc Geranam Vniuersitatem accessit, ut ipso atque Iuris scientiam perficeret; et quidem Curseum iuris Ciuilis et Feudalis tam in Collegiis priuatis Praenobilis et Consultissimi Dni IOAN. CHRISTOPH. SPITZ, U. I. D. Facultatis Iuridicae Iudicique Electoralis Provincialis Affectus ac Professoris Publici Extraord. quam etiam in Scholis priuatis Praenobilis et Consult. Dni IO. GEORG. BRÜCKMAN, I. U. D. Archi-Episc. Eccles. et Elect. Prov. Judiciorum Affect. ac Prof. Publ. Extraord. aboluit. Deinde Iuris Canonici principia explanantes per biennium audiuit Praenobilissimum ac Consultissimum Dnum IO. MICH. ROTERMUND, I. V. D. Celsissimi Principis et Electoris Mogunt. Consil. Regiminis atque Ciuitatis Erfordiensis Praetorem ac Professorem Decret. Publ. nec non Plurimum Reuer. Dnum IO. IOACHIM. HVNOLD, I. V. D. Sacr. Can. Profess. Publ. Ord. et Insignis Ecclesiae Collegiate ad S. Seuerum Can. Capitul. Nec minus Iuris Publici explicationem

tionem ad ductum MASCOVII ex ore viri Generosi et
Consultissimi Dn. IO. ARNOLD. DE BELLMONT, I. V.
D. Regiminis Ele^t. Consil. Iur. publ. Prof. Publ. Ord.
Civitatis Erford. Consul. Sen. & Bibliothecae Boine-
burgiae Directoris, per biennium percepit. Tandem
studis suis finem imponere instituens, quo ad patriae la-
res cum honore reuerti possit, à Facultate nostra mode-
ste petuit, vt ad Examen Rigorosum, aliaque specimina
Inauguralia admitteretur. Cui laudabili perito Ordo
noster annuere non dubitauit, ac proin textus ex vtro-
que iure enucleandos eidem transmisit, quos non so-
lum docte interpretatus est, verum etiam ad quaestio-
nes in Examine propositas tam promte respondit, vt
vnanimi consensu ad vteriora specimina admissus, iis-
que exantlati supremis in vtroque Iure honoribus di-
gnus iudicatus fuerit. Quamobrem lectionem Cur-
foriam ad supra allegatum c. olim. 12. X. de restitut. spo-
liat. eaque finita Dissertationem Inauguralem

DE STATV HOMINVM
proximo die Iouis habebit. Quibus actibus solenni-
bus vt Vniuersitatis nostraræ Domini Proceres ac Ciues
frequentes interesse non dedignantur, perquam huma-
niter ac officiose contendo. Publ. sub Sigillo Facult.
Iurid. d. VIII. Octobr. A. O. R. MDCCIII.

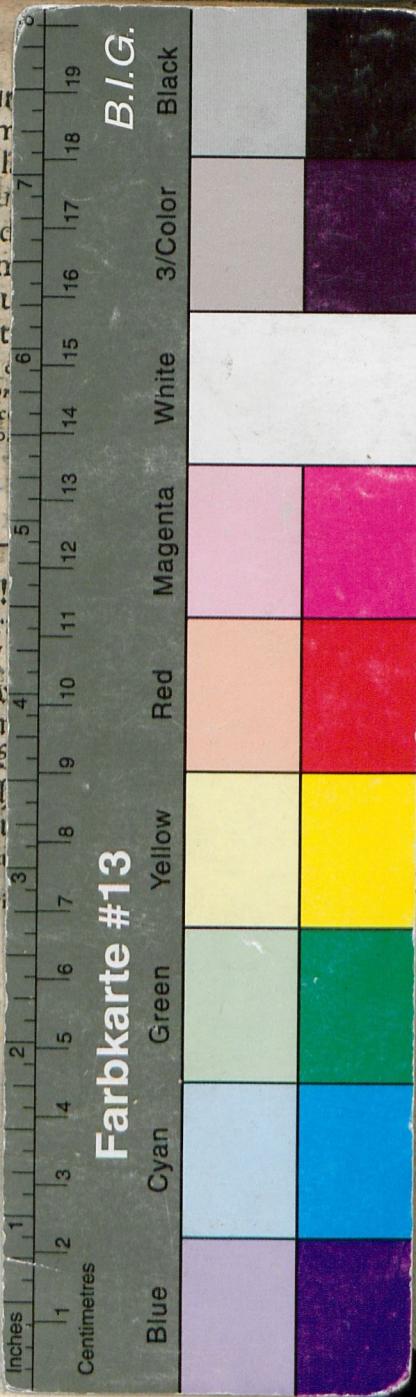

L.S.

ULB Halle
005 355 710

3

A. T. O. D. I. A. R. I. C. K.

ALMAE ET PERANTIQVAE UNIVERSITATIS
ERFORDIENSIS

RECTOR

AC

FACVLTATIS IVRIDICAE DECANVS
**HIERONYMVS
FRIDERICVS
SCHORCH,**
JCTVS,

S. PALAT. CAESAR. COMES,
MEMORATAE FACVLTATIS ASSESSOR ET IV-
RIS PVBL. PROFESS. ORDINAR.
NEC NON
CIVITATIS CONSVL SENIOR,

L. B. S.

ERFORDIAE,
TYPIS IOHANNIS CHRISTOPH. HERINGII,
ACAD. TYPOGR.